

gaar, vil de erstattes med andre Millioner, for hvilke der atter indkøbes Varer. Dernæst er Kassebeholdningen anbragt i de forskellige Kasser i Landet. I de militære Ministeriers Kassebeholdning indestod 7 Mill. Kr., i Amtsstuernes Kasser 2 Mill. Kr., i Statsbanernes Kasser 29 Mill. Kr., i Postvæsenets Kasser 4 Mill. Kr. og i Møntens Kasse 5 Mill. Kr. i den Forstand, at der er indkøbt Sølv for 5 Mill. Kr., hvilket det i Øjeblikket er overmaade vanskeligt at faa udmøntet, fordi de nødvendige Apparater mangler og ikke vel kan faas.

Jeg maa altsaa overfor den forøgede Statsgæld nævne, at Kassebeholdningen i Virkeligheden er forøget i en saa ganske overordentlig Grad, hvilket viser, at der stadig er blevet opsparet meget store Beløb af den Gæld, der er stiftet. Hvis man kunde tænke sig, at Verdenskrigen ved et Trylleslag ophørte i Morgen og dermed de overordentlige Forhold, hvori vi lever, vilde der ganske sikkert ikke være nogen Fornødenhed for at optage et saadant Statslaan som det, jeg her tillader mig at foreslaa; saa vilde Staten endog være rigeligt forsynet med Midler. Men da ingen ved, hvornaar det Tidspunkt kommer, hvor man kan regne med saaadanne Virkninger, er det efter min Mening nødvendigt, at vi sikrer os i Tide. Nu er der oven i Købet Mulighed for at faa disse Penge. Der er en vis Pengeriglighed i Landet, men ingen ved, hvor længe det varer. Jeg kan med det samme ogsaa minde om, at under den Periode af fire Aar, i hvilken det har været nødvendigt at forøge Statsgælden paa den Maade, er ogsaa alt holdt vedlige. Meget store Arbejder er fuldførte. Jeg kan minde om, at vi er i dette nye Hus, som det har kostet Millioner at opføre. Personbaneanlæg er fuldført. Mange andre Statsbaneanlæg er enten fuldførte eller bragte meget vidt. Til militære Foranstaltninger, der er foranledigede af Lovene af 30. September 1909, er der i den Periode udbetalt omtrent 6 Mill. Kr., til andre militære Foranstaltninger de kendte uhyre Beløb. Mange andre Ting kunde nævnes, men i Almindelighed kan det siges, at alt er blevet holdt gaaende, intet større Arbejde er blevet standset, men tværtimod er mange nye Arbejder blevet begyndt. Endvidere maa jeg paapege, at det er lykkedes ved Hjælp af de Pengemidler, Staten har raadet over, at afhjælpe, saa vidt det var muligt, den Nød, der her i Landet er opstaaet paa Grund af Verdenskrigen, og at her er

truffet Dyrtidsforanstaltninger i en saadan Udstrækning, som vel ingen havde ventet kunde finde Sted, men Foranstaltninger, som dog har været nødvendige, og ingen af os ved, hvor meget der endnu vil blive krævet paa samme Maade.

Alle disse Grunde har gjort det nødvendigt for mig atter at fremsætte et saadant Lovforslag, hvis Hovedprincipper jeg her har nævnt. Hvad der ellers foreslaas i Lovforslaget, er Bestemmelser, som ogsaa findes i tidligere lignende Love. Jeg tillader mig altsaa at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling, idet det vil være af Betydning, at den Datum, som er sat i Lovforslaget som den, paa hvilken Bankerne stiller Pengene til Raadighed for Statskassen fuldt og helt, nemlig den 15. Juni, saa vidt muligt med den høje Rigsdags Samtykke kan overholdes.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, svarer til Lovforslag, som er vedtagne de foregaaende Aar. Det gaar ud paa at give Bemyndigelse til i Aaret 1918 at foretage Indkaldelser tidligere og i større Omfang end efter de almindelige Forsvarslove. Uanset hvilke Beslutninger der i øvrigt maatte blive truffet paa dette Omraade, vil denne Bemyndigelse, dersom Krigen varer i nogen Tid endnu, være af Betydning for at lette Byrderne for det Mandskab, der er indkaldt længere Tid end sædvanlig. Da der i en nær Fremtid er Brug for Loven for at kunne indkalde de første af dem, Loven gælder, vil der være al mulig Grund til at opfordre Tinget til hurtigst mulig Fremme af dette Lovforslag, hvis Indhold jo fra tidligere Lejligheder er fuldt bekendt.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Det Lovforslag, jeg her skal forelægge det høje Ting, er *Forslag til Lov om Understøttelse til ubemidlede arbejdsløse Fiskere*. Loven af 12. Marts 1918, som blev enstemmig vedtaget af Rigsdagen, udløb den 1ste April. Fra Dansk Fiskeriforening har Landbrugsministeriet faaet et Andragende om, at denne Lov maatte blive fornyet, og Lovforslaget gaar da ud paa, at Loven af 12. Marts skulde fornys i omtrent samme Skikkelse indtil 1ste November 1918. Lovforslaget er i alt væsentligt i Overensstemmelse med det Lovforslag, der blev vedtaget i Marts 1918, idet der kun er foretaget ganske faa og ganske ringe Ændringer. Jeg skal nævne to.